

Drie spookhuizen te Gent (ca. 1675-1700)

W.L. Braekman

Volgens een verzamelbundel van historische aantekeningen, anekdotes en allerlei andere wetenswaardigheden, geschreven door een anonieme Gentenaar, bestonden er in de Arteveldestad ca. 1675-1700 een aantal huizen, waarin klopgeesten of spoken hun intrek hadden genomen. (1) Er waren er volgens hem drie. Over elk ervan weet hij interessante gegevens mee te delen. We laten hem zelf aan het woord:

Ick hebbe mij laeten seggen dat sekeren heere, E... gheuoemt, woonende in een huijs in die Bischoopstraete, [in] de welckers kelder eenen gheest wandelde, den welcken met de meijssens, (2) ofte wie dat het was die in den kelder quaemen, altijt nevens hun sijde was, ende met hun in den kelder ginck, dien sij oock saeghen, welcke meijssens ende knechten [dit] aen mijn heer E... seijden, die hetselve niet en wilde ghelooven, waer door sij uijt sijn huijs altijt verhuijsden.

Sijn huijsvrauwe self die hadde dien geest oock ghesien, welcken heer het selfde oock niet en wilde ghelooven, nochtans en dorst (3) hij niet gaen sien.

Op sekeren tijt, het selve door eenen knecht ghebodtschap sijnde, lachte hij met het selve, ende terstont wiert sijnen hoet van sijn hooft ghesmeten door den gheest, den welcken alsdan het selve alsdan gheloovende, verhuijsde terstont uijt dit huijs, ende ginck in een ander huijs woonen.

Van eenen anderen

In het huijs van mijn heer S... op den Cauter, wandelde op een camer oock eenen geest, die sij noijt en dorsten aenspreken, maer versweeghen tselve. Sijne dochter, die met eenen heere van Brugghe getrouwt was, quam int jaer 1685 geliggen (4) int selve huijs.

De achterwaerster (5) op die camer commende, die altijt gesloten was, sach den selven geest, de welcke, seer vervaert sijnde, wech liep, ende seijde tselve tegen haer volck die tselve bekenden, ende oock teghen de geestelijcke, dewelcke haer seijden dat sij den geest soude aenspreken, mits sij staut (6) was.

Eenighen tijt daernaer, noch eens in de camer comende, sach sij den selven gheest ende sprack hem aen, vraeghende wat hij begeerde, ende wie hij was. Den welcken aen haer seijde dat hij den heer H...B was, die van den heer S. doodt ghesteken was, ende datter eenighe

(1) U. Gent, hs. 1816, p. 39-41. Een ander bekend spookhuis bevond zich in de negentiende eeuw op het Laurentplein.

(2) meijssens: dienstmeisjes.

(3) dorst: durfde.

(4) geliggen: baren (niet in Gents Wdb.).

(5) achterwaerster: kraamvrouw.

(6) staut: moedig.

dinghen voor sijne siele moesten ghedaen worden, segghende daerbij oock dat Godt hem die macht niet ghegeven en hadde, om aen imant anders tselve te seggen dan aen haer, om dat sij stout gheweest was tselve te vraeghen. Dewelcke alsdan van daer vertreckende, seijde tselve teghen sijn vrienden, die de bede voldaan hebbende, en wiert den geest daer niet meer ghesien, het selve heeft verclaert eenen knecht die aldaer heeft ghewoont, clerck sijnde bij den selven S.

In de prochie van St Jacobs tot Ghendt was oock een seker [hu]is, daer den heere ... in woont daer oock eenen geest wandelde, die altijt clop-te teghen eenighe hoochtijden. (7) Op eenen sekeren tijt, eenen van sijne vrienden bij hem commende logieren, en wiste hem nievers te legghen dan op die camer daer dien geest wandelde, die het selve aen siinen vrient oock kenbaer maecte. Oock seijde hij, seer stout sijnde, daer te [willen] ligghen, maeckende ter dien eijnde gheheel den nacht vier.

Ende ter middernacht, bij tvier sittende alleen, hoorde in die camer een groot ramoer, werdende sijn kers uijtghedaen ende achternaer (8) sach bij hem commen een seer audde vrouwe met hanghende hair, die hem geen quaet en dede, sprekende dan teghen deselve, en antwoorde sij hem niet.

Hij seer benauwt woordende, trock, gheheel ghecleedt sijnde, in sijn bedde. Aldaer ligghende, soo quam die vrouwe op de sponde van sijn bedde sitten, daer naer lach sij wat op hem, ende daarnaer verdween sij. Sanderdachs seijde hij het selve, hoe hij ghevaeren was, ende hoe vervaert hij gheweest hadde, segghende daerbij dat hij om al het goet vande weerelt daer niet meer en soude willen slaepen.

Den selven geest is dicwils door de geestelijcken vermaent (9) geweest, maer en heeft noijt willen antwoorden. Eene van mijne kennissen in dat huijs eens wesende, hoorde cloppen het selve int midden van den dach, die vraegende wat dit was, seijden dat het "het weckerken" was, het selve aen haer soo heetende, ende verhaelden aen haer die historie.

(7) hoochtijden: belangrijke kalenderdagen in de loop van het jaar.

(8) achternaer: nadien, daarop.

(9) vermaent: bezworen.